

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Isaev Evghenii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Isaev Evghenii Igor, născut la 27 februarie 1984, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Piața Unirii 1, ap. 101;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.05.2013-19.07.2013 (prima instanță)
2. 13.09.2013 -14.11.2013 (instanța de apel)
3. 03.06.2014–02.07.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 iulie 2013, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Isaev Evghenii a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei aplicate cu pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 iunie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Isaev Evghenii la 23 februarie 2013, aproximativ la orele 19:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul său, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Piața Unirii 1, ap. 101, unde locuiește împreună cu mama sa -

Alfimova Olga, acționând cu intenție directă și urmărind scopul violenței fizice și psihice în familie, a inițiat un conflict cu aceasta, în urma căruia a numit-o cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat multiple lovituri cu costilele în regiunea capului, corpului și a membrelor, cauzându-i astfel mamei sale suferințe psihice și fizice, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 813/D din 11 aprilie 2013, leziunile corporale au fost calificate ca vătămare corporală medie.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Isaev E., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, invocând că prima instanță i-a aplicat o pedeapsă prea aspră, neținând cont de faptul, că a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și consideră că corectarea sa este posibilă fără aplicarea pedepsei cu închisoare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013 a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea hotărârii atacate.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Isaev E., prin care se solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv, că instanța de apel, la examinarea cauzei nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate, prin care a solicitat de a se împăca cu inculpatul, întrucât este invalidă și are nevoie de ajutorul acestuia.

5. Examinând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către prima instanță și menținută de către instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârilor atacate.

Astfel, din conținutul recursului declarat de către inculpatul Isaev Evghenii, deși nu este indicat nici un temei pentru recurs prevăzut de art.

427 alin. (1) Cod de procedură penală, se constată că acesta solicită aplicarea în privința sa a unei pedepse neprivative de libertate din motiv că s-a împăcat cu partea vătămată.

În acest sens, Colegiul penal menționează că încetarea procesului penal în rezultatul împăcării părții vătămate cu bănuitul, învinuitul sau după caz inculpatul este reglementată atât de norma materială, cât și de cea procesual penală.

Alin. (1) al art. 109 Cod penal, stipulează că împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II – VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Din conținutul acestei norme de drept se vede, că pentru a înceta urmărirea penală urmează a fi întrunite două condiții:

- infracțiunea comisă să facă parte din categoria celor ușoare sau mai puțin grave, cu excepția pentru minori și pentru o infracțiune gravă;
- infracțiunea comisă să fie prevăzută la capitolele II – VI din Partea specială.

Încetarea urmăririi penale în cazul împăcării este reglementată și de norma procesual-penală, art. 276 Cod de procedură penală, care prevede:

- alin. (1) - Urmărirea penală se pornește numai în baza plîngerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în articolele: 152 alin.(1), 153, 155, 157, 161, 173, 177, 179 alin.(1) și (2), 193, 194, 197 alin.(1), 198 alin.(1), 200, 202, 203, 204 alin.(1), 246¹, 274 din Codul penal, precum și al furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta.

- alin. (5) al aceluiași articol prevede că:

La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în alin.(1), urmărirea penală încetează. În cazurile de violență în familie, procurorul sau instanța de judecată va examina dacă voința de împăcare a victimei este liber exprimată, asigurându-se că victima a avut acces real la asistență și protecție.

Astfel, aliniatul (5) al art. 276 Cod de procedură penală, prevede împăcarea părților în cazurile infracțiunilor strict stipulate în alin.(1).

Așa dar, pentru realizarea împăcării prin prisma art. 276 alin. (5) Cod de procedură penală, este necesar ca infracțiunea comisă să fie inclusă în

dispoziția aliniatului (1), iar urmărirea penală să fie pornită în baza plîngerii prealabile a victimei.

În acest context, Colegiul penal enunță că infracțiunea prevăzută de art. 201¹ Cod penal (violența în familie) nu se cuprinde de dispoziția aliniatului (1) al art. 276 Cod de procedură penală, ca o infracțiune, unde, urmărirea penală se pornește la plîngerea prealabilă a victimei și poate avea loc împăcarea părții vătămate cu inculpatul.

Mai mult, infracțiunea prevăzută de art. 201¹ Cod penal, nu face parte din capitolele II – VI din partea specială, și deci nu cade sub prevederile art.109 Cod penal.

Prin urmare, infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, nu se cuprinde nici de unul din textele normei penale (art.109 Cod penal) și de procedură penală (art. 276 alin.(1) Cod de procedură penală), astfel că împăcarea părții vătămate cu învinuitul, inculpatul nu poate avea loc, indiferent de faptul că aceste părți ar dori o asemenea împăcare.

Colegiul penal mai explică că propoziția din alin. (5) al art. 276 Cod de procedură penală, *„în cazurile de violență în familie, procurorul sau instanța de judecată va examina dacă voința de împăcare a victimei este liber exprimată, asigurîndu-se că victima a avut acces real la asistență și protecție”*, trebuie înțeleasă nu ca o normă penală, ce permite împăcarea părților, ci ca o obligație a procurorului ori a instanței de judecată, de a verifica în cadrul judecării cauzei în caz de o eventuală împăcare a victimei, în cazul infracțiunilor enumerate în alin. (1), unde agresorul este un membru al familiei ei, ca voința de împăcare a victimei să fie liber exprimată, și pînă la această împăcare ea a avut acces real la asistență și protecție.

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar reține că partea vătămată Alfimova Olga – mama inculpatului, a depus o plîngere la data de 25 februarie 2013 la Comisariatul CPs Buiucani mun. Chișinău, prin care a solicitat organelor de poliție de a întreprinde măsuri conform legislației în vigoare în privința feciorului său, care la data de 23 februarie 2013 a inițiat un conflict cu aceasta, în urma căruia i-a aplicat multiple lovituri cu costilele peste tot corpul(f.d.7).

Mai mult, prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 18 iunie 2013, Isaev Evghenii de asemenea a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pentru faptul maltratării mamei sale – Alfimova Olga, fiindu-i stabilită o pedeapsă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani, însă scopul pedepsei stipulat în art. 61 Cod

penal nu a fost atins, astfel corectarea și reeducarea inculpatului Isaev Evghenii fiind posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

În concluzie, Colegiul conchide că motivele invocate de inculpat nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Isaev Evghenii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Isaev Evghenii Igor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iulie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie